

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.983 van 10 januari 2013
in de zaak A. 206.227/IX-7796**

In zake : Isabel GOUTIÈRE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de LOKALE POLITIEZONE BEGIJNENDIJK-ROTSELAAR-
TREMELLO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bert Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 september 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het politiecollege van de lokale politiezone Begijnendijk-Rotselaar-Tremelo van 25 mei 2012 waarbij de aanvraag van Isabel Goutière om te worden toegelaten tot het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek wordt afgewezen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 november 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Theodorus Kappetijn, die loco advocaat Bert Beelen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster is in juli 2007 in dienst getreden van de lokale politiezone Begijnendijk-Rotselaar-Tremelo in het enige ambt van niveau A – gemene graad van adviseur – in het kader van het administratief en logistiek personeel (CALog-personeel).

3.2. Op 20 juli 2010 vraagt de verzoekster aan het politiecollege van de voornoemde politiezone om met ingang van 1 oktober 2010 te worden toegelaten tot het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. Zij wijst erop dat haar afwezigheid de goede werking van de dienst niet zal verstoren.

Op 27 augustus 2010 beslist het politiecollege “geen uitzonderingen toe te staan op art. VIII.4 [...] UBPol”. Verzoeksters aanvraag wordt aldus afgewezen.

3.3. Op 4 oktober 2010 dient de verzoekster een nieuwe aanvraag in om te worden toegelaten tot het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. Deze keer richt zij haar aanvraag tot de korpschef van de politiezone. Zij stelt “verkeerdelijk geïnformeerd [te zijn geweest] waardoor [zij] [haar] aanvankelijke aanvraag van 20 juli laatstleden op verkeerde grond [heeft] gedaan”.

Op 8 oktober 2010 beslist het politiecollege “bij [zijn] standpunt (weigering) te blijven en zodoende de beslissing genomen door het politiecollege in zitting van 27.08.2010 punt 6 te handhaven”.

3.4. Respectievelijk bij arrest nr. 212.138 van 21 maart 2011 en arrest nr. 216.370 van 21 november 2011 schorst en vernietigt de Raad van State, op vordering van de verzoekster, de voormelde beslissingen van het politiecollege van 27 augustus 2010 en 8 oktober 2010, omdat de minister van Binnenlandse Zaken zijn bevoegdheid te buiten is gegaan toen hij in artikel VIII.4 UBPol de “diensthoofden die afhangen [...] van een korpschef van een korps van de lokale politie” heeft uitgesloten van het recht op de vrijwillige vierdagenweek.

3.5. Op 27 mei 2011 neemt het politiecollege een “[d]efinitieve beslissing inzake verloven en afwezigheden”, waarbij wordt bepaald welke graden en ambten van de lokale politie (in beginsel) worden uitgesloten van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding.

De verzoekster stelt bij de Raad van State tegen het desbetreffende besluit van het politiecollege een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in. Deze zaak is ingeschreven op de rol onder het nummer A. 201.228/IX-7348.

Bij arrest nr. 216.176 van 7 november 2011 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van artikel 2 van dit besluit van het

politiecollege in de mate daarmee het ambt van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur wordt uitgesloten van het recht op de vrijwillige vierdagenweek. De Raad van State oordeelt dat hij in het dossier niet de vereiste precieze gegevens kan vinden op grond waarvan de verwerende partij in redelijkheid heeft kunnen aannemen dat de functie die de verzoekster uitoefent en die door de verwerende partij wordt aangewezen als “diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur”, een spilfunctie is die geen tewerkstelling in het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek toelaat.

Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

3.6. Naar aanleiding van het vernietigingsarrest nr. 216.370 van 21 november 2011 maant de verzoekster met een aangetekende brief van 29 december 2011 de verwerende partij aan om over te gaan tot “het noodzakelijke rechtsherstel, meer bepaald tot het nemen van alsnog een rechtserkende beslissing [over] de door [de verzoekster] ingediende aanvraag tot het [verkrijgen] van de vrijwillige vierdagenweek”.

Op deze aanmaning volgt aanvankelijk geen antwoord van de verwerende partij.

Uit het stilzwijgen van de verwerende partij gedurende vier maanden na de aanmaning van 29 december 2011, leidt de verzoekster met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de stilzwijgende weigering af om een “rechtserkende” beslissing te nemen over haar aanvraag tot het verkrijgen van de vrijwillige vierdagenweek.

Bij arrest nr. 221.507 van 26 november 2012 verwerpt de Raad van State verzoeksters beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing van deze stilzwijgende weigeringsbeslissing, omdat het politiecollege op 25 mei 2012 een uitdrukkelijke beslissing heeft genomen over verzoeksters aanvraag (zie hierna

randnummer 3.8) waardoor de stilzwijgende weigeringsbeslissing definitief heeft opgehouden te bestaan.

3.7. Inmiddels heeft het politiecollege op 2 december 2011 een “[n]ieuwe definitieve beslissing inzake verloven en afwezigheden” genomen, waarbij opnieuw wordt bepaald welke graden en ambten van de lokale politie (in beginsel) worden uitgesloten van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding.

De verzoekster heeft bij de Raad van State ook tegen het desbetreffende besluit van het politiecollege een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingesteld. Deze zaak is ingeschreven op de rol onder het nummer A. 203.612/IX-7547.

Bij arrest nr. 220.035 van 28 juni 2012 van de Raad van State is de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen van artikel 2 van dit besluit van het politiecollege in de mate daarmee het ambt van diensthoofd administratieve, technische en logistieke dienst/HRM-adviseur wordt uitgesloten van het recht op de vrijwillige vierdagenweek. De Raad van State oordeelde andermaal dat deze uitsluiting niet genoegzaam materieel was gemotiveerd.

Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

3.8. Op 25 mei 2012 neemt het politiecollege een “nieuwe beslissing inzake verloven en afwezigheden”, waarbij opnieuw wordt bepaald welke graden en ambten van de lokale politie (in beginsel) worden uitgesloten van het recht op afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden, het verlof voor loopbaanonderbreking, de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding.

De verzoekster stelt bij de Raad van State ook tegen het desbetreffende besluit van het politiecollege een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in (zaak A. 206.235/IX-7800). Bij arrest nr. 221.982 van heden wordt de vordering tot schorsing verworpen. Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

Eveneens op 25 mei 2012 beslist het politiecollege om aan de verzoekster geen uitzondering toe te staan op de uitsluiting van de vrijwillige vierdagenweek.

Deze beslissing steunt op de volgende motieven:

“Gelet op de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, [in het bijzonder] art. 11;

Gelet op het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten [in het bijzonder] art. 8.16.2;

Gelet op de beslissing van het politiecollege van 2 december 2011 inzake verloven en afwezigheden;

Gelet op het schrijven van de raadsman mr. Peter Crispyn van personeelslid Isabel Goutière van 29 december 2011 waarin deze verzoekt naar aanleiding van de arresten van de Raad van State van 7 en 21 november 2011 te willen bevestigen dat Isabel Goutière zal kunnen genieten van de vierdagenweek;

Overwegende dat art. 2 van de beslissing van het politiecollege van 2 december 2011 het ambt dat vervuld wordt door Isabel Goutière uitsluit van de vrijwillige vierdagenweek;

Overwegende dat art. 5 van de beslissing van het politiecollege van 2 december 2012 voorziet dat [op de] betreffende uitsluiting een uitzondering kan worden gemaakt na advies van de korpschef;

Overwegende dat de korpschef ter zake adviseert dat vanwege de huidige invulling van de personeelsformatie niet in een goede vervanging kan worden voorzien voor de betreffende dag en dat gezien de huidige werklast in de zone een dergelijke toekenning van de vierdagenweek de goede werking van de dienst zou verstoren”.

Deze beslissing maakt het voorwerp uit van de voorliggende vordering tot schorsing.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij werpt in haar nota op dat op 24 augustus 2012 naar aanleiding van een schrijven van de raadsman van de verzoekster een recentere beslissing werd genomen met hetzelfde voorwerp als de bestreden beslissing, zodat de verzoekster geen belang meer heeft bij de schorsing en de vernietiging van de laatstgenoemde beslissing.

5. Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat het politiecollege op 24 augustus 2012, nadat de raadsman van de verzoekster met een brief van 11 juli 2012 had aangedrongen op “het noodzakelijke rechtsherstel”, opnieuw een afwijzende beslissing heeft genomen over dezelfde aanvraag van de verzoekster om te worden toegelaten tot het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek. Deze nieuwe beslissing steunt op een ander motief dan de thans bestreden beslissing. Ze verwijst met name naar de artikelen 2 en 5 van het besluit van het politiecollege van 25 mei 2012 “inzake verloven en afwezigheden” en niet naar de artikelen 2 en 5 van het besluit van het politiecollege van 2 december 2011 over diezelfde aangelegenheid. De nieuwe afwijzende beslissing van het politiecollege van 24 augustus 2012 is derhalve geen loutere bevestiging van de thans bestreden beslissing. Wél komt ze in de plaats van de thans bestreden beslissing, die ze zelfs opslorpt. Daardoor kan een schorsing van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing de verzoekster hoe dan ook geen baat meer brengen. Een dergelijke schorsing zou de verzoekster immers niet kunnen behoeden voor het door haar aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat – aangenomen dat het nog bestaat – zou dienen te worden toegeschreven aan de nieuwe afwijzende beslissing van het politiecollege van 24 augustus 2012.

Bijgevolg heeft de verzoekster geen belang meer bij de voorliggende vordering tot schorsing.

De exceptie is alvast in zoverre gegrond.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 januari 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys